



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 200/2019**  
**06.03.2019. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Јована Зејака, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Кр бр.4/2018 од 20.07.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1035/18 од 07.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 06. марта 2019. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Кр бр.4/2018 од 20.07.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1035/18 од 07.11.2018. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Суботици Кр бр.4/2018 од 20.07.2018. године опозвана је условна осуда изречена окривљеном АА, изречена пресудом Основног суда у Суботици К бр.636/15 од 21.10.2016. године, па је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1035/18 од 07.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Суботици Кр бр.4/2018 од 20.07.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Јован Зејак, због повреде закона из члана 485. став 1. у вези члана 551. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 69. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде „тако што ће одбити захтев ОЈТ Суботица да се опозове условна осуда изречена пресудом

Основног суда у Суботици К бр.636/15 од 21.10.2016. године и окривљеног ослободи од обавезе да у року од 12 месеци од дана правноснажности пресуде исплати оштећеном ББ износ од 683.810,00 динара“.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА – адвокат Јован Зејак, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, само формално истиче повреду закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује о којој повреди закона из члана 485. став 4. ЗКП се ради, већ указује на повреду одредбе члана 551. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 69. КЗ и с тим у вези истиче да се у конкретном случају нису стекли субјективни и објективни услови да се окривљеном опозове условна осуда изречена пресудом Основног суда у Суботици због неиспуњења обавеза из члана 545. став 1. ЗКП, као и да нижестепени судови приликом доношења одлуке о опозиву условне осуде нису ценили чињеницу да је окривљени социјално-економски угрожено лице ромске националности и да из објективних разлога није могао новчани износ да исплати оштећеном на име испуњења обавезе.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,  
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

**Председник већа-судија,  
Веско Крстајић, с.р.**